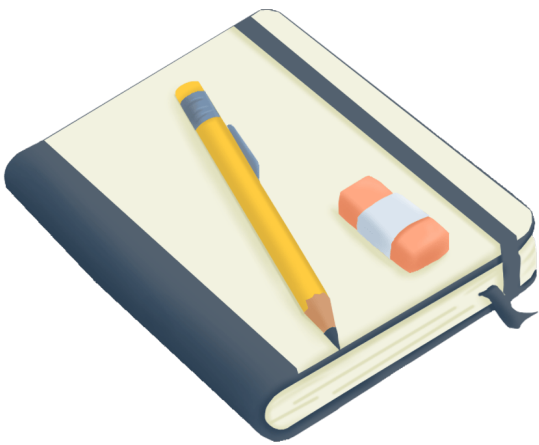

סיכום

תחביר

הקדמה חלק הציור

לשכת סוכס עצות "חלק הציור" מן אתר הסיכונים (Summar-E § 20)

שמות עצם:

1. שמות עצם ניתן ליידע, לשייך ולרבות. לדוגמה: ספר - הספר - ספרו - ספרים.
2. שמות פרטיים נחשבים מהיותם שמות עצם מיודעים. לדוגמה: אברהם אכל מעט: אברהם במשפט מציג שם עצם מיודע, שבאותה המידע יכל להיות: איש אכל מעט.
3. כל מאפייני שמות העצם תקפים גם לגבי שמות פעולה.

שמות תואר:

1. שמות תואר מספקים מידע נוסף על שמות עצם ועל שמות פעולה, ותמיד יבואו אחריהם במשפט. לדוגמה: השעון היפה - הליכה מהירה.
2. שמות תואר "מעתיקים" את התצורה של שמות העצם/הפעולה הבאים לפניהם: ההליכה המהירה - ספרים גדולים.

פעלים:

1. פעלים מתארים פעולה המבצע גוף מסוים, בזמן מסוים.
2. לכל פועל יש גוף, זמן ושורש. את הגוף קובעים לפי השייך והריבוי בפועל (אכלו - נסתרות). את השורש קובעים לפי אותיות המפתח של הפועל, המופיעים בעוד מילים מן המשפחה. (אהבתי - אהבו - אהבנו - השורש הוא א-ה-ב). ניתן לקבוע האם הזמן של הפועל הוא עתיד במידה והוא מתחיל באותיות אית"ן.
3. לא ניתן ליידע פעלים.

שמות פועל:

1. כל שמות הפועל הם צורת הבסיס של פועל רגיל, לרוב כולל בתוכו את האות ו' באמצע השורש, (לאהוב, לאכול) ותמיד יתחיל באות ל' המהווה חלק בלתי נפרד מן המילה!

שמות פעולה:

1. שמות פעולה הם הצורה הבסיסית ביותר של הפועל. לרוב מוסיפים באמצע השורש את האות "ו" ובסופו את האות ה' (אכילה, מעיכה).
2. כל שמות הפעולה מקיימים את מאפייני שמות העצם.
3. חייב לשים לב לאותיות ה' ו-י בפעלים ובשמות פועל כדי לקבוע את שם הפעולה, מכיוון שישנם מספר הבדלים: הוא ניהל - ביצע את פעולת הניהול. הוא התנהל - ביצע את פעולת ההתנהלות.

תואר הפועל:

1. תואר הפועל הוא תיאור של פעולה מסוימת, לעומת שם תואר, המתאר שם עצם בלבד. תואר הפועל מרחיב ומתאר על האופן, המקום, הזמן, התדירות, ומידת הוודאות, בו הפעולה התבצעה. (הוא אכל במהירות - אופן - אכל באופן מהיר. הוא אכל שם - מקום - אכל שם. הוא אכל אתמול לפני השינה - זמן - אכל אתמול לפני השינה. הוא אוכל מידי שבוע שניצל - תדירות - אכל בתדירות שבועית. הוא ללא ספק אכל את כל האוכל שהיה לנו - מידת וודאות - אכל במידת וודאות חסרת ספקות)
2. תואר הפועל לא משתנה בהתאם לפועל, ומשאר כפי שהוא גם כאשר הפועל מופיע כרבים. תואר הפועל מקבל רק ה' היידוע, במקרה ומחבר בשם פעולה. (ההליכה המהירה, הם הולכים מהר).
3. תואר הפועל לרוב יקבל בתחילתו את האות ב', כאשר מדובר בתיאור האופן בו הפעולה התרחשה. (הוא אכל במהירות)

נושא סתמי

נהיט בתפילה מסוימת ברוך התחבירי "נושא" - נושא סתמי הוא נושא שאומנם ענה על הדבר הנשאל, אך לא מספק לנפש המצטער על מנת לקנות על השלמה "מי מבצע הפעולה".

נשמע בנושא סתמי כאומצי נטורי והדגשת הפעולה שהתבצעה.

דוגמה 2

גברא קי את האונו.

המילה גברא היא כמובן קשוא, כי היא פשוט, אך היא מרמזת גם נושא סתמי.

מבן ניתן להבין למסקנה פשוט גברא "נתינתו" יותרו כנשוא וכוונת סתמי בתנאי שכן נבר 'מבצע הפעולה במשפט.

דוגמאות 3

* $\frac{\text{נשא} + \text{נשא}}{\text{מבצע}}$ את $\frac{\text{מ"פ}}{\text{אתמול}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{השנה}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{הקטנה}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{בשירה}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{הציבורית}}$.

* $\frac{\text{נשא} + \text{נשא}}{\text{מבצע}}$ את $\frac{\text{מ"פ}}{\text{המבנית}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{הצורה}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{בטל}}$.

* $\frac{\text{נושא}}{\text{ה'רבים}}$ $\frac{\text{נושא}}{\text{אוצרים}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{ארוחת}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{ערי}}$.

שימו לב המשפט השלישי מזה את הנושא ופשוט "מי היו את הפעולה", ולכן לא מובן בנושא סתמי.

משפטים למניין

ע"כ כ"ה עסקתו בסוב אח"כ של משפטי ק"ש פולנים, המכילים יחידות פולין אחד. צורת נכ"ר טוב ששטח משפט למנין, שהקטוב שלו, הוא אין פולין.

* $\frac{מ"ש}{ש"מ}$ הורדה $\frac{מ"ש}{מ"ש}$ יפה $\frac{מ"ש}{מ"ש}$ אמירה. $\frac{מ"ש}{מ"ש}$ נשים קיבו המיני שמספים לנין א קנישא (השמה) הוא קנישא המשפט

ניין מהדומה לחסין כי קנישא המשפט למנין הוא א חלק השפט לעניין מ"ש א קנישא.

דוגמאות

* $\frac{נשא}{המסקן}$ רחוק מההית.

* ט"מדים, אן מה ראובן המבין ק"א.

* $\frac{נשא}{הק"ה}$ המספרים הוא תפעה מרתקת.

אזורים

כל מספר למנין מכיל בתוכו "אזור". אזור הוא חלק תחבירי נשלט שמכיל קולותים הן קנישא קנישא המשפט למנין.

ישנם 3 סוגי אזורים:

- כינוי זולף שלישי (הוא, היא, הם, הן)
- פולנים מהשורש ה"ה (היה, היית, יהיה, תהיה, יפיו, תהינה)
- צירופים המבטאים א חלקיק. (נחמק א, נהיה א)

דוגמאות

* $\frac{נשא}{המסירה}$ $\frac{אזור}{הייתה}$ $\frac{נשא}{הואלרת מדי}$!

* $\frac{נשא}{הבוקר}$ $\frac{נשא}{שק}$ $\frac{אזור}{הוא}$ $\frac{נשא}{בבוע כחול}$?

* $\frac{נשא}{התאונה}$ $\frac{נשא}{ששם}$ $\frac{אזור}{הפכה}$ $\frac{נשא}{לגאות שרתה}$.

* $\frac{נשא}{השוואה}$ $\frac{נשא}{הקשה ביותר בספר}$.

מסקנות

- 1) א"פ משפט 3, ניין קחסיק כי מיקום האזור הוא דינמי.
- 2) א"פ משפט 4, ניין קחסיק כי ק"א א משפט למנין חייב להכיל אזור

הסבר

חלק מהברי נקרא שליון והכיר הוא הסבר מעין זה משפט שמשמע במשפט העיקרי סכמת פסיקים.

הסבר הוא מעין מסכת למשפט שמעלה יונן את עצמו של הדבור, מוסף מינע או הסבר, מביא יונן מקור יוצרים, או מבצע יסודי הובא אנוני או משלה.

פוזמאות

* י"ם דברי החכאי, $\frac{\text{מ"פ}}{\text{מחר}} \frac{\text{ישו}}{\text{ירד}} \frac{\text{משא}}{\text{מש}} \frac{\text{הסבר}}{\text{הסבר}}$ { הסבר בהקשר של מקור

* $\frac{\text{משא}}{\text{היון}} \frac{\text{מ"פ}}{\text{השנה}}$, $\frac{\text{משא}}{\text{בצור}}$, $\frac{\text{מ"פ}}{\text{בחה}}$, $\frac{\text{משא}}{\text{אחיה}}$, $\frac{\text{מ"פ}}{\text{הבא}}$ { הסבר בהקשר של בית הדבור

* $\frac{\text{משא}}{\text{לעיר}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{הממטיקה}}$ $\frac{\text{משא}}{\text{יתקיי}}$, $\frac{\text{מ"פ}}{\text{המנחה}}$ $\frac{\text{הסבר}}{\text{חורה}}$ { הסבר בהקשר של הסבר

* $\frac{\text{מ"פ}}{\text{מחר}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{בשנת ה'}}$ $\frac{\text{משא}^+}{\text{משא}}$ $\frac{\text{משא}^+}{\text{אבש}}$ $\frac{\text{הסבר}}{\text{את}}$ $\frac{\text{מ"פ}}{\text{סבתא}}$ { הסבר בהקשר של מבצע יסודי

משפט פולי ומשפט סביל:

משפט פולי: משפט בו הנושא הוא מי לביטוי את הפעולה.

משפט סביל: משפט בו הנושא הוא מי שפעולה בוצעה עליו.

דוגמאות:

* $\frac{\text{נושא}}{\text{התבונה}}$ $\frac{\text{נושא}}{\text{אכל}}$ $\frac{\text{מפ}}{\text{ני}}$ -> סביל, הנושא הוא מי שפעולה התבונה עליו: פולחן האכילה התבונה על התבונה.

* $\frac{\text{נושא}}{\text{אכל}}$ $\frac{\text{נושא}}{\text{אכל}}$ $\frac{\text{מפ}}{\text{התבונה}}$ -> פולי, הנושא הוא מפעל הפעולה פולחן האכילה התבונה על ני.

הערה: יש לי שם של השתנה מבחינת תחבירית היה הפועל משהם אכלו בשתי הצורות אך הוא בן השתנה לשני קטבים אלא המרה של התנייה

סביל	פולי
נשא	נשא (קן)
פעל	פעל
הופעל	הפעל
(לא קיימת חוקיות)	התפעל

דיבור יליר ודיבור עקיף

כפי שלמדנו על המשפט השמני כסוד משפט, בעת נלמד על דיבור יליר ועקיף בצורה פניה של משפט.

דיבור יליר ציטוט העוקב אסמך המקורות (2) ושלל במרכאות ("...")

דיבור עקיף העצמת מידע בצורה מידית, ללא ציור של הכרח בהפך המקור הדברים.

דוגמאות

יליר	עקיף
המורה אמרה "מי שלמד, יצליח במבחן".	ע"פ המורה, מי שלמד יצליח במבחן.
בתקנות האבט צוין "יש להימנע מלדבר עם סל".	לפי התקנות האבט, יש להימנע מלדבר עם סל.
רוב אים טענתם דתית שאת פתחת ים לימודים.	לעצנת הרופאים, דתית שאת בוקר לימודים תסייע להיא את התלמידים.
תלמיד יאמר על בריאות התלמידים.	
<u>לימוד</u> אדם המרת משפט יליר עקיף תמסור את המידע בצורה של יליר מתחילת אציון העליון, בעצמת הסדר.	